

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatei Crudu Lilia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Crudu Lidia Vitalie,

născută la 18 octombrie 1993, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Hristo-Botev 27, ap. 20.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 03 iulie 2013 - pînă la 15 decembrie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 31 ianuarie 2015 - pînă la 25 martie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 10 iunie 2015 – pînă la 29 iulie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 15 decembrie 2014, Crudu Lidia a fost condamnată în baza art. 349 alin. (1¹⁾ Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Crudu Lidia la data de 09 iunie 2013, aproximativ la ora 18¹⁵, în timp ce se afla în scuarul Liceului Teoretic rus „Nicolae Gogol”, la intersecția str. Nicolae Iorga și București, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, acționînd cu intenție directă, din motive necunoscute, avînd un comportament agresiv, l-a mușcat de mîna dreaptă și i-a aplicat mai multe lovituri cu mîinele și picioarele în diferite regiuni ale corpului sergentului major de poliție V. Tașciuc și sergentului inferior de poliție A. Cobzac, care exercita în temeiul ordinului Inspectorului General-Șef al IGP nr. 2EF din

05.03.2013 funcția de inspector inferior patrulare al companiei Buiucani a Batalionului nr. 2 al subdiviziunii mobile a Brigăzii de Patrulare a INP al IGP, ce erau în uniformă și se aflau în serviciul de menținere a ordinii publice pe ruta „Cristal 823”.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, fiind urcată în autopatrula MAI-1189 pentru a fi transportată la IP Buiucani, mun. Chișinău, în scopul identificării și documentării, aceasta i-a aplicat multiple lovituri cu mâinele și picioarele în diferite regiuni ale corpului sergentului-inferior de poliție A. Cobzac.

Potrivit rapoartelor de expertiză medico-legale nr. 1416/D și 1417/D din 25.06.2013, lui Tașciuc V. și Cobzac A. le-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Sîrbu C. în numele inculpatei, care a solicitat, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare. În argumentarea apelului a invocat că infracțiunea prevăzută de art. 349 alin.(1¹) CP, este comisă în scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența. Pentru tragerea la răspundere este necesar ca persoana să fi comis aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența. La materialele cauzei nu este anexat vre-un act confirmativ că colaboratorii de poliție au acționat în limita atribuțiilor sale de serviciu, ce ar fi permis acestora escortarea forțată a inculpatei în comisariatul de poliție. Nu este un proces-verbal de reținere, iar persoana nereținută era în drept să se afle în locul dorit. Astfel, acțiunile inculpatei prin care se opunea escortării erau legale. Totodată, art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 218 din 19.10.2012 „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc” prevede restricții la aplicarea mijloacelor speciale împotriva femeilor cu excepția cazurilor când opun rezistență periculoasă pentru viața și sănătatea oamenilor. O asemenea rezistență nu a fost aplicată de către inculpată, și respectiv, colaboratorii de poliție nu erau în drept să-i aplice cătușele, iar inculpata era în drept să se opună acțiunilor ilegale.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatei consideră că instanța de fond a comis o eroare stabilindu-i amendă în mărime de 500 unități convenționale

unei studente, care nu are careva venituri și pentru care suma respectivă este foarte mare și imposibil de achitat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, a fost respins, ca nefondat apelul declarat de avocat.

5. În motivarea soluției instanța a menționat, că instanța de fond corect a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, probele au fost apreciate în modul corespunzător, iar acțiunile inculpatei corect au fost încadrate în prevederile art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Astfel, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal are un caracter multiplu: obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale cu privire la autoritatea de stat, sub a cărei egidă acționează persoanele cu funcție de răspundere și persoanele care își îndeplinesc datoria obștească; *obiectul juridic secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei ori la integritatea, substanța și potențialul de utilizare a bunurilor.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie în nimicirea bunurilor acestora, ori în aplicarea unei asemenea violențe persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Infracțiunea nominalizată este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul aplicării violenței nepericuloase pentru viață și sănătate.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin intenție directă sau indirectă.

Cît privește argumentul avocatului referitor la faptul că, la materialele dosarului nu este anexat vre-un act care confirmă că colaboratorii de poliție au acționat în limita atribuțiilor de serviciu, ce ar fi permis escortarea forțată a inculpatei la comisariatul de poliție, respectiv, la materialele cauzei nu este anexat un proces-verbal de reținere, iar persoana nereținută era în drept să se afle la locul dorit, instanța l-a respins ca neîntemeiat, menționând că, în baza materialelor acumulate s-a constatat că Crudu L. fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, avînd un comportament agresiv l-a mușcat de mîină pe sergentul major de poliție Tașciuc V., după care i-a aplicat acestuia și

sergentului-inferior de poliție Cobzac A. mai multe lovituri cu mâinele și picioarele în diferite regiuni ale corpului. Astfel, în acțiunile inculpatei este constatată latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) CP, exprimată prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei fapte antisociale.

Mai mult ca atât, în speță, nu era necesar de a fi anexat vre-un act ce ar confirma că colaboratorii de poliție au acționat în limita atribuțiilor sale de serviciu, or, dînșii anume în virtutea atribuțiilor de serviciu s-au apropiat de persoanele care vorbeau cu voce ridicată și cuvinte necenzurate dorind să stopeze aceste acțiuni, însă inculpata a început să strige la ei, înjurându-i, după care l-a mușcat de mână pe Tașciuc V. De asemenea, din declarațiile părților vătămate, se constată că, ei au încercat să o liniștească pe Crudu L., însă din motiv că, persoana dată avea un comportament neadecvat, Tașciuc V. a decis să-i aplice mijloacele speciale – cătușele.

Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 218 din 19.10.2012 „Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”, subiecții legii au dreptul să aplice forța fizică, mijloacele speciale și armele de foc în caz de legitimă apărare, în stare de extremă necesitate sau de reținere a persoanelor în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta lege.

Dispoziția art. 7 alin. (1) din legea nominalizată, stipulează că, în exercițiul funcției, subiecții legii aplică mijloace speciale, conform nomenclatorului, în următoarele cazuri: a) pentru respingerea atacurilor asupra oamenilor, asupra propriei persoane și a altor persoane antrenate în asigurarea ordinii și siguranței publice și în combaterea criminalității. Art. 8 alin. (1) lit. a) prevede că, se interzice: a) aplicarea mijloacelor speciale împotriva minorilor, în cazul când vârsta acestora este evidentă sau este cunoscută, împotriva femeilor, a persoanelor în etate și a persoanelor cu semne vizibile de invaliditate, *cu excepția* cazurilor când aceștia atacă subiectul legii ori altă persoană, inclusiv în grup ori cu utilizarea armelor, când pun rezistență periculoasă pentru viața și sănătatea oamenilor, dacă acțiunile de acest gen nu pot fi curmate pe alte căi și cu alte mijloace.

Referitor la argumentul avocatului precum că, colaboratorii de poliție nu erau în drept să-i aplice inculpatei cătușele, instanța a considerat că nu poate fi reținut, or, colaboratorii de poliție au aplicat cătușele în privința lui Crudu L. doar după ce ultima l-a mușcat pe Tașciuc V. de mână, iar la

rugămintea colaboratorilor de a se liniști ultima nu a reacționat, continuând să manifeste un comportament neadecvat, astfel, subiecții de drept erau în drept să aplice măsurile speciale întru respingerea acțiunilor agresive ale inculpatei.

Victima infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, este persoana cu funcție de răspundere sau rudele ei apropiate, persoana care își îndeplinește datoria obștească sau rudele ei apropiate.

Argumentele apărării cu privire la faptul că, în speță nu s-a constatat că, inculpata a săvârșit o infracțiune sau faptă antisocială în legătură cu ce au acționat colaboratorii de poliție, instanța a considerat că nu pot fi reținute, deoarece în acțiunile inculpatei s-a confirmat latura obiectivă a infracțiunii prin faptul aplicării violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei cu funcție de răspundere, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei fapte antisociale.

Astfel, colaboratorii de poliție intenționau să stopeze acțiunile persoanelor care vorbeau cu vocea ridicată și cuvinte necenzurate în loc public, însă inculpata Cruđu L., prin comportamentul său, a aplicat violența nepericuloasă pentru viața și sănătatea lui Tașciuc V. și Cobzac A., fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legală nr. 1416/D, nr. 1417/D din 25.06.2013.

Totodată, instanța de apel a considerat ca neîntemeiat critica avocatului referitor la pedeapsa aplicată lui Cruđu L. și anume amenda în mărime de 10 000 lei stabilită unei studente care nu are careva venituri și pentru care suma respectivă este foarte mare și imposibil de achitat, or, legea penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, respectiv, instanța de fond a aplicat inculpatei cea mai blîndă pedeapsă, minimul sancțiunii sub formă de amendă. Prin urmare, careva temeieri de a considera că, instanța de fond a aplicat o pedeapsă inechitabilă inculpatei Cruđu L. nu au fost constatate.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Gantea Vasile în numele inculpatei Cruđu L., care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 9) și 12) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărîrilor contestate și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele

infracțiunii și această faptă nu este prevăzută de legea penală.

În argumentarea cererii a invocat că instanțele judecătorești au calificat presupusele acțiuni ale inculpatei în prevederile legale ale normei art. 349 alin. (1¹) Cod penal – *aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea față de persoana cu funcție de răspundere*, însă, nici o instanță nu au constatat și nici calificat scopul în care au fost exercitate presupusele acțiuni ale inculpatei. Infracțiunea menționată, conform laturii subiective, este săvârșită doar cu intenție directă. Vinovatul este conștient de faptul că aplică violența nepericuloasă pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, doar că săvârșește aceste acțiuni în scopul sistării activității lor de serviciu ori al schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane. Existența și incriminarea scopului este obligatorie. Astfel, latura subiectivă a infracțiunii nu a fost demonstrată și nici incriminată, din care motive inculpata urmează a fi achitată.

De asemenea, instanțele nu au luat în considerație faptul dacă acțiunile organelor de poliție erau necesare și legale, iar limitarea drepturilor și libertăților lui Crudu L. au fost coroborate cu prerogativele legale ale polițiștilor, deoarece, apărarea a invocat și demonstrat provocarea infracțiunii din partea poliției.

Motivul acostării de către poliție nu a servit altceva decât faptul că inculpata era așezată nu pe scaun, dar pe bordură, iar prima întrebare adresată ei a fost anume de ce aceasta este așezată pe bordură și nu pe scaun. Anume această adresare a fost primită de inculpată ca jignitoare și neîntemeiată.

De către acuzare s-a adus învinuirea că inculpata consumase băuturi alcoolice, însă nici un martor nu a indicat că a văzut cum aceasta a consumat, inclusiv în loc public, iar faptul că cei 3 tineri comunicau pe o tonalitate mai ridicată, nu este motiv pentru a reține persoana și a o transporta la secția de poliție. Or, pînă ce organele de poliție nu au provocat-o pe inculpată, nu au acostat-o, adresîndu-se jignitor, nu au încercat să o rețină sau imobilizeze, aceasta nu a întreprins nici o acțiune ilegală. Dimpotrivă, Crudu L. a reacționat anume la comportamentul polițiștilor, s-a opus reținerii și imobilizării sale, deoarece considera că nu sunt temeiuri ca în privința ei să fie aplicate aceste proceduri. Ulterior, fiind transportată la sectorul de poliție inculpatei nu i-a fost înaintată vre-o acuzare de comitere a unei abateri, care ar fi servit motiv pentru reținere, ceea ce justifică concluzia că nu a existat nici un

motiv.

Acțiunile organelor de poliție privind aplicarea forței și a mijloacelor speciale față de o persoană care nu cade sub incidența art. 4 alin. (1) din legea privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, care reprezintă un abuz evident, fapt ce determină că forța și mijloacele au fost aplicate ilegal.

Astfel, fapta lui Crușu L. nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune, aceasta fiind o reacție de apărare la abuzurile parvenite din partea organelor de poliție.

7. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, menționând că recurentul nu a argumentat ilegalitatea hotărârii cu indicarea erorilor de drept. Mai mult ca atât, recurentul solicită reaprecierea probelor considerând că nu au fost administrate în raport cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală. Însă, la examinarea cauzei instanța de apel a dat aprecierea corespunzătoare prevederilor art. 26-27, 93-101 CPP, corect fiind reținută starea de fapt și de drept, just fiind încadrate acțiunile inculpatei în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiurile de drept prevăzute la pct.6), 8),9) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că:

- hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a

admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală;

- și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, avocatul nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, care sînt argumentele care ar confirma că Cruđu L. nu a comis infracțiunea imputată, sau că faptei săvârșite de către aceasta i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Gantea V. în numele inculpatei invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Cruđu L. în cele incriminate.

În opinia Colegiului, instanța de apel just a concluzionat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, întemeiat a ajuns la concluzia că Cruđu L. a săvârșit infracțiunea de aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, iar pedeapsa i-a fost stabilită în strictă conformitate cu prevederile art. 7, 61 și 75 Cod penal.

Instanța de recurs constată, că instanța de apel a conchis întemeiat că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, și-a găsit confirmarea prin: - *declarațiile părții vătămate Cobzac A.*, care a declarat că pe inculpată a cunoscut-o în urma incidentului care a avut loc la 09.06.2013. În perioada nominalizată, el activa în calitate de inspector. Împreună cu colegul său Tașciuc V., aproximativ la ora 16⁰⁰, a fost implicat în serviciu privind menținerea ordinii publice din str. N. Iorga, 31 august 1989 – București, mun. Chișinău. Patrulînd acest sector, în jurul orei 18¹⁵, în scuarul liceului, a observat 3 persoane care stăteau pe bancă și vorbeau cu vocea ridicată și cu cuvinte necenzurate. Dorind să stopeze acțiunile ilegale ale acestora, s-au apropiat de persoanele date, stabilind că pe bancă erau două persoane de gen masculin, cu vîrsta între 18-20 ani, iar alături pe bordură era o persoană de gen feminin, de aceeași vîrstă. După ce s-au apropiat de ei, s-au prezentat, observînd că ultimii aveau la ei bere, dar nu a văzut personal cine și cum consuma, iar de la partea feminină a simțit un miros puternic de alcool.

Ea a început să strige la ei, înjurându-i, ulterior, s-a ridicat de pe bordură și s-a îndreptat în direcția colegului său Tașciuc V., continuând să-i injure. Tașciuc V. a întins mâna, comunicându-i ultimei să păstreze distanța, iar aceasta a început să strige să nu pună mâina pe ea. În timp ce inculpata se îndrepta spre colegul său, pentru a o stopa, Tașciuc V. a întins mâna, fiind mușcat de mâna dreaptă. Au încercat să o liniștească, însă din motiv că Cruđu L. avea un comportament neadecvat, Tașciuc V. a decis să aplice mijloacele speciale – cătușele. Consideră că, era necesar de a aplica cătușele, deoarece ea l-a mușcat pe Tașciuc V. Colegul său a încătușat-o de ambele brațe la spate, solicitând să cheme echipajul mobil pentru a transporta agresoarea la IP Buiucani, mun. Chișinău pentru identificare, însă, din motiv că una din cătușe nu era cuplată bine, inculpata a reușit să scoată mâna stîngă și a început să-l lovească pe colegul său cu pumnul în regiunea umărului. După ce i-au cuplat cătușele, inculpata s-a așezat pe bordură și-l lovea cu picioarele. La fața locului a venit automobilul de serviciu MAI-1189, în care se aflau superiorii Ghelciuc V. și Veisa E. Au urcat-o cu greu pe inculpată în automobil. În timpul deplasării spre comisariat, inculpata i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii, picioarele și capul. Au identificat-o, unde s-a stabilit a fi cet. Cruđu L., depunînd cîte un raport, referitor la cazul dat. Inculpata nu a fost reținută, iar el nu cunoaște ce acte au fost întocmite în privința ei (f.d. 122-123); - *declarațiile părții vătămate Tașciuc V.*, care a depus declarații asemănătoare cu ale părții vătămate Cobzac A. Suplimentar a comunicat că deoarece inculpata avea un comportament neadecvat și l-a mușcat, a considerat-o periculoasă la acel moment și pentru a o calma, a decis să-i aplice mijloacele speciale – cătușele. (f.d. 120-121); - *declarațiile martorilor Ghelciuc V., Veisa E., Simon L.* (f.d.124-128), precum și probele materiale - *rapoartele de expertiză medico-legală nr. 1416/D și 1417/D din 25.06.2013*, potrivit cărora lui Cobzac A. și Tașciuc V. le-au fost cauzate vătămări neînsemnate (f.d.63-65).

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunii incriminate, nu poate servi temei pentru achitarea acesteia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acesteia în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs, drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmîndu-se scopul evitării răspunderii penale.

Referitor la argumentul avocatului precum că nici o instanță de judecată nu a constatat și calificat scopul în care au fost exercitate presupusele acțiuni ale inculpatei, instanța îl consideră ca neîntemeiat, deoarece, însăși Crudu L. fiind transportată la IP Buiucani în declarația pe care a îndeplinit-o personal, a scris că *“a reacționat”*, însă, ulterior fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond a declarat că *“a fost deranjată de întrebările care i-au fost puse de către colaboratorii de poliție și prin acest mod a reacționat”*. Mai mult ca atât, potrivit declarațiilor părții vătămate Tașciuc V. rezultă că, după ce au ajuns la comisariat, a încercat să o convingă pe inculpată să se liniștească și să-i explice din care motiv este agresivă, la ce aceasta nu a putut să-i explice nimic. Astfel, cele nominalizate de recurent sunt declarative și inadmisibile.

Cît privește motivul invocat referitor la corectitudinea acțiunilor organelor de poliție, asupra limitării drepturilor și legalității lui Crudu L., deoarece apărarea a menționat și demonstrat provocarea infracțiunii din partea polițiștilor, Colegiul conchide că acestea nu pot fi reținute, din motiv că colaboratorii de poliție au acționat în limita atribuțiilor sale de serviciu, or, dînșii anume în virtutea atribuțiilor s-au apropiat de persoanele care vorbeau cu voce ridicată și cuvinte necenzurate, dorind să stopeze aceste acțiuni, iar inculpata a început să strige și să-i înjure, după care l-a mușcat de mîna pe Tașciuc V.

Totodată, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul avocatului referitor la aplicarea ilegală de către organele de poliție a forței și mijloacelor speciale - cătușele, deoarece, în acest sens, instanța de apel corect a indicat că, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 218 din 19.10.2012 *„Privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc”*, subiecții legii au dreptul să aplice forța fizică, mijloacele speciale și armele de foc în caz de legitimă apărare, în stare de extremă necesitate sau de reținere a persoanelor în condițiile și în situațiile prevăzute de prezenta lege. Art. 7 alin. (1) din legea nominalizată, prevede că, în exercițiul funcției, subiecții legii aplică mijloace speciale, conform nomenclatorului, în următoarele cazuri: a) pentru respingerea atacurilor asupra oamenilor, asupra propriei persoane și a altor persoane antrenate în asigurarea ordinii și siguranței publice și în combaterea criminalității. Dispoziția art. 8 alin. (1) lit. a) prevede că, se interzice: a) aplicarea mijloacelor speciale împotriva minorilor, în cazul cînd vîrsta acestora este evidentă sau este cunoscută, împotriva femeilor, a persoanelor în etate și a persoanelor cu semne vizibile de invaliditate, cu

excepția cazurilor când aceștia atacă subiectul legii ori altă persoană, inclusiv în grup ori cu utilizarea armelor, când pun rezistență periculoasă pentru viața și sănătatea oamenilor, dacă acțiunile de acest gen nu pot fi curmate pe alte căi și cu alte mijloace.

Mai mult ca atât, părțile vătămate Tașciuc V. și Cobzac A. au încercat să o liniștească pe inculpată, să curme acțiunile întreprinse de aceasta, la ce Crudu L. a început să strige mai tare, înjurându-i, avînd în continuare un comportament neadecvat, ultimii fiind nevoiți să-i aplice mijloacele speciale.

Prin urmare, colaboratorii de poliție au încercat prin diferite metode să stopeze acțiunile inculpatei, însă ultima nu reacționa, continuînd să manifeste o conduită neadecvată (*să strige, injure și să muște*), astfel organele de drept au aplicat în corespundere cu legea, mijloacele speciale – cătușele, în vederea curmării acțiunilor agresive ale acesteia.

Colegiul penal atestă că, infracțiunea prevăzută la art. 349 alin. (1¹) Cod penal este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul aplicării violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate.

Latura subiectivă a infracțiunii este caracterizată prin intenție directă sau indirectă.

În cazurile cele mai frecvente, motivul infracțiunii constă în răzbunarea în legătură cu îndeplinirea de către persoana cu funcție de răspundere sau de către persoana, care își îndeplinește datoria obștească, a obligațiilor de serviciu sau obștești.

În cazul aplicării violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, ori al nimicirii bunurilor aparținînd unor asemenea persoane, scopul infracțiunii este unul special: scopul sistării activității de serviciu al persoanei cu funcție de răspundere ori al schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință sau al altei persoane.

Latura obiectivă a infracțiunii nominalizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie în nimicirea bunurilor acestora, ori în aplicarea unei asemenea violențe persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

În speță, cert s-a constatat că Crudu L. a aplicat față de persoanele cu funcție de răspundere violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea acestora, în legătură cu participarea lui Cobzac A. și Tașciuc V. la prevenirea ori curmarea unei fapte antisociale. Colaboratorii de poliție au intenționat să stopeze acțiunile persoanelor care vorbeau cu voce tare și cuvinte necenzurate în loc public, însă inculpata prin comportamentul său, a neglijat acest fapt, aplicînd violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea părților vătămate, fapt confirmat prin rapoartele de expertiză medico-legale nr. 1416/D și 1417/D din 25.06.2013.

Astfel, Crudu L. prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1^a) Cod penal.

Rezumînd aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel asupra faptului că probele prezentate de partea acuzării și examinate în cadrul cercetării judecătorești sunt într-o legătură coerentă și logică, care cu certitudine indică la faptul că vătămarile corporale nepericuloase pentru viață și sănătate constatate la părțile vătămate Cobzac A. și Tașciuc V., au fost provocate prin acțiunile inculpatei.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, este neîntemeiată critica din recursul declarat, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanțele ierarhic inferioare, ținînd seama în plină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, verificîndu-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect au stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatei Crudu Lidia.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificînd motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, mai mult ca atît, avocatul nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret asupra căror motive nu s-a pronunțat instanța de apel, prin urmare temeiul invocat de recurent la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, este lipsit de suport probant și poartă un caracter declarativ.

În recurs se mai invocă ca temei de anulare a hotărîrii judecătorești și pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - faptelor săvîrșite li s-a dat

o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu persistă în cauză, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Crudu L. decât cea în baza căreia aceasta a fost pusă sub învinuire.

La fel, nu este elocvent nici prevederile invocate de avocat în pct. 9) al normei sus menționate precum că - *inculpata a fost condamnată pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală*, deoarece fapta imputată lui Crudu Lidia este prevăzută de art. 349 alin.(1¹) Cod penal și anume *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere*.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că acțiunilor lui Crudu L. i s-au dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acesteia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă la limita minimă a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarată vinovată, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-a stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Gantea Vasile în numele inculpatei Crudu Lilia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Crudu Lidia Vitalie*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti